

ПРЕС КЛИПИНГ

18. јул 2013.

НАСЛОВИ

Дуг за порез већи од 350 милијарди;(стр.2)

Послодавци у Србији: Највећа мука су запослени; (стр.3)

Белеорусија заинтересована за Железару Смедерево; (стр.4)

Од отказа страхује више од 500 наставника;(стр.4)

За просечну плату можемо да купимо мање струје од Хрвата;(стр.6)

Живковић: Запошљавање најскупља ствар у Србији;(стр.8)

Лето смртно опасно за раднике;(стр.8)

Симпо највећи порески дужник;(стр.10)

„Застава камиони” очекују помоћ државе;(стр.11)

Ко су највећи порески дужници;(стр.13)

Послодавци траже флексибилније тржиште рада;(стр.14)

Подршка Владе предузећима у реструктурирању;(стр.16)

Без плате ради више од 50.000 људи;(стр.17)

Дуг за порез већи од 350 милијарди

Д. И. КРАСИЋ

Пореска управа објавила нове спискове најзадуженијих предузећа и предузетника. "Минус" активних фирми 27 милијарди, а обавезе проблематичних 322 милијарде динара

НАЈВЕЋИ порески дужници међу предузећима која редовно послују, на име пореза и доприноса држави дугују укупно 27,15 милијарди динара. За разлику од тих 227 фирми, чијим парама држава може и да се нада, на списковима проблематичних дужника су чак 942 предузећа са огромним пореским минусом, који премашује 322 милијарде динара. Чак 70 одсто од тог износа односи се на готово 600 фирми у стечају и ликвидацији.

"Симпо" из Врања и даље је на врху листе највећих пореских дужника, међу фирмама које су активне. Дуг им је, за само три месеца, порастао за 265 милиона динара на садашњих 4,49 милијарди. Уз овог произвођача, у врху листе највећих дужника су и "Мера инвест" из Београда, "Симекс" из Суботице, ЈП Лазаревац, и "Агро" из Сурчина. Њихови дугови заједно достижу половину "Симповог" дуговања.

За разлику од активних фирми које са Пореском управом могу да се договоре и о реструктурирању свог дуга, код 597 фирми у стечају и ликвидацији које за порез дугују готово 230 милијарди динара, принудна наплата је по закону забрањена.

ФАНТОМИ НА СПИСКУНА списку предузећа којима је одузет ПИБ, а таквих је укупно 30 дужника, налазе се поједине "фантомске" фирме и перачи новца, док је некима ПИБ одузет привремено док не отклоне недостатке које им је наложила Пореска управа. Међу њима, највећи порески дуг, од 626,9 милиона динара има предузеће "Екобрас метал" из Новог Сада.

Од њих ће се држава намирити тек из стечајне масе, што у пракси обично значи да се никада неће наплатити у целости. На овој ранг-листи, традиционално, предњаче банке које су у стечају већ дуже од једне деценије. Тако Беобанка и Инвест банка имају пореске дугове веће од 20 милијарди динара. Док Астра банка и Београдска банка имају 19 милијарди, односно 16 милијарди динара пореског дуга. Још 21 фирма у стечају има дуг према држави већи од милијарду динара.

Слично, из угла државе, важи и за фирме у реструктурирању, које на име неплаћених пореза Србији дугују 63 милиона динара. На списку Пореске управе су 153 фирме, а познато је да их се у статусу реструктурирања налази укупно 175. Листу предводе "Застава оружје" и "Застава аутомобили" са дуговањима изнад пет милијарди динара. И овде је принудна наплата законом забрањена, тако да ће дуг фирми у реструктурирању, које не стану "на ноге" до идућег јула, бити књижен под ставком "брисани".

А, "избрисаних" на листи Министарства финансија је чак 162, који држави дугују 26,1 милијарду динара. Њихов новац држава никада неће видети. На врху ових дужника је фирма "Алмир експорт-импорт" из Новог Пазара, са 3,2 милијарде пореског дуга.

Пореска управа Србије објавила је у среду и листу предузетника који јој највише дугују. Збир дуговања чак хиљаду власника радњи и агенција достиже 5,6 милијарди динара, што је за милијарду више од обавеза највећег дужника међу активним фирмама. Само два предузетника дугују више од 100 милиона динара. То су производно-трговинска радња "Дрвопласт" из Краљева и зидарско-фасадерска радња "Зелена јабука" из Смедеревске Паланке.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:444541-Poslodavci-u-Srbiji-Najveca-muka-su-zaposleni>

Послодавци у Србији: Највећа мука су запослени

З. Р.

Послодавцима у Србији највеће препреке у ширењу посла представљају отпремнине које морају радницима да исплате по години стажа, запошљавање на одређено време

Разлика у висини бруто и нето плата представља главну препреку новом запошљавању

ПОСЛОДАВЦИМА у Србији највеће препреке у ширењу посла представљају отпремнине које морају радницима да исплате по години стажа, запошљавање на одређено време, које не може бити дуже од годину дана на истом радном месту, као и високи порези и доприноси. Њихови представници, из Уније послодаваца Србије су у среду, на проширеној седници Одбора Скупштине Србије за привреду, регионални развој, трговину, туризам и енергетику, истакли и да разлика у висини бруто и нето плата представља главну препреку новом запошљавању и повећавању зарада.

На представљању истраживања "Ставови послодаваца о пословном окружењу", које су спровели Унија послодаваца и консултантска кућа ЦЕФЕ Србија, послодавци су оценили да би изменама Закона о раду требало предвидети да се отпремнине за технолошке вишкове исплаћују само за радни стаж проведен код последњег послодавца, а не за све године рада.

- Око 80 одсто послодаваца навело је да ће, уколико се нешто не учини на разлици у висини плата, морати да отпушта или неће моћи да запошљавају нове раднике - рекао је Александар Стевановић, генерални секретар ЦЕФЕ Србија. - Они се жале и да имају много скривених намета, да инспекције најчешће контролишу оне који добро послују и да им је потребно много времена да би добили одређене дозволе.

Међу члановима одбора била су подељења мишљења, па једни сматрају да је потребан најлибералнији могући закон о раду који ће омогућити лакше отпуштање, али и лакше запошљавање, док су други оценили да о томе не треба ни размишљати у време када се инвеститорима дају подстицаји да би запошљавали.

Белеорусија заинтересована за Железару Смедерево

Тањуг

Белорусија је заинтересована за стратешко партнерство за Железару Смедерево, речено је данас у Миниску

БЕОГРАД- Белорусија је заинтересована за стратешко партнерство за Железару Смедерево, речено је данас у Миниску, на састанку министра природних ресурса, рударства и просторног планирања Милана Бачевића са званичницима те земље.

Белорусија је исказала интересовање за Железару Смедерево, речено је Тањугу у том министарству, после састанка министра Бачевића са министром трговине Белорусије, Валентином Чекановим.

Министар Бачевић, који предводи српску парламентарну и привредну делегацију у дводневној посети Белорусији, разговарао је са министром природних ресурса и заштите животне средине те земље, Цалко Владимором Григоријевичем, о заједничким геолошким истраживањима.

Министар Бачевић је предложио потписивање споразума о сарадњи између геолошких завода две земље, с обзиром да Белорусија има велико искуство у тој области и добро истражене резерве металичних и неметаличних минералних сировина, а Србија има велики потенцијал у тој области, објаснили су у српском министарству.

Предложено је и да се редефинише споразум о сарадњи ресорних министарстава две земље у области геологије, који је потписан још 2007. године, а који није заживео.

Министар Бачевић ће током дана разговарати и са првим потпредседником Владе Белорусије и министром индустрије те земље о јачању економске и привредне сарадње Србије и Белорусије.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/393875/Od-otkaza-strahuje-vise-od-500-nastavnika>

Од отказа страхује више од 500 наставника

М. Лесковац, И. Крањчевић

Више од 200 одељења у средњим школама биће угашено јер се у њих уписало мање од 15 ђака, колико је законски минимум. Највише одељења изгубиће машинске, пољопривредне,

текстилне и грађевинске школе, а око 500 наставника који неће имати коме да предају страхују од отказа.

Док у најпопуларнијим школама отварају нова одељења, у стручним ће бити затворено око 200 одељења

Ђацима који су се уписали на смерове где одељења неће бити отворена биће понуђено да се пребаце на други смер. Тешка ситуација у овим средњим школама последица је тога што деца све мање желе у стручне школе, али и хаоса који је настао после поништавања мале матуре због крађе тестова.

Пошто се бодовао само школски успех, велики број одликаша и вуковаца уписао се у најпопуларније школе где ће бити отворено по неколико одељења преко квоте. Они нешто слабијег успеха похрлили су углавном у гимназије где је остало места па су стручне школе остале празне.

Не знају где ће им се дете уписати: Драженка и Драшко Ивковић

- Таман када се хаос око мале матуре стишао и наш син уписао смер техничара машинске енергетике, који је највише желео, сазнајемо да се одељење тог смера неће ни формирати јер га је уписало само 13 ђака - причају Драшко и Драженка Ивковић из Београда, додајући да је овај смер прошле године, када није било поништавања мале матуре, био попуњен.

Како наводе у Министарству просвете, у оваквим случајевима директор школе предложиће да се ученици упишу у други образовни профил истог степена стручне спреме. Али велики број ђака не жели да мења смер који су регуларно уписали.

Због мало ђака, наставници неће имати довољно часова.

- У школи влада паника, цело лето ћу провести ишчекујући вест о отказу. Пристала бих на све, да се дошколујем или преквалификујем, али изгледа да ни то није могуће - прича за "Блиц" наставница једне пољопривредне школе у којој није уписан довољан број ђака.

Неколико хиљада просветара требало би у септембру да оде у пензију због нове законске одредбе која предвиђа да се наставници пензионишу кад испуне бар један услов, или 40 година стажа или 65 година живота. Међутим, ако се наставницима школа које имају мало ђака не омогући преквалификација, многи неће моћи да дођу на место пензионисаних колега.

- За сада им није омогућена преквалификација, а до почетка школске године остало је само месец и по дана. Апелујемо на министра да и овој деци омогући да упишу жељену школу, као што је омогућено „вуковцима“ - каже Милорад Антић, председник Форума средњих стручних школа Београда.

Неке од школа које ће морати да затворе одељења

Школа	Смер	Квота	Уписано
Техничка школа Дрво арт Београд	столар	30	1
Пољопривредна школа са домом ученика Футог	воћар-вртлар	15	3
Грађевинска школа Београд	кровопокривач	24	1
Техничка школа “Милева Марић Ајнштајн” Београд	столар- конфекцијски техничар	30 30	13 9
Технолошка школа Параћин	месар	15	1
Школа за текстил и дизајн, Лесковац	конфекционар-кројач	10	5

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/394096/Za-prosecnu-platu-mozemo-da-kupimo-manje-struje-od-Hrvata>

КОЛИКО ЈЕ ТАЧНО ДА ИМАМО НАЈЈЕФТИНИЈУ ЕЛЕКТРИЧНУ ЕНЕРГИЈУ

За просечну плату можемо да купимо мање струје од Хрвата

Г. АВАЛИЋ/ К. МАРКОВИЋ

Грађани Србије не плаћају најјефтинију струју у Европи ако се узму у обзир просечне плате становника различитих земаља ЕУ. У региону више киловата за просечну плату могу да купе Хрвати и Словенци, а још више и од њих Немци, Шпанци и Чеси.

Кликни за увећање (+)

Основни аргумент за повећање цена струје од 11 одсто за добар део јавности био је тај што ће српска струја и са поскупљењем од 1. августа бити најјефтинија не само у региону, већ и целој Европи. Ако се, ипак, узме у обзир стандард грађана изражен кроз просечне плате, таква статистика не стоји.

Грађанин Србије који прима просечну плату од око 41.000 динара моћи ће од 1. августа да за то да купи 6.811 киловат-сати. Хрват ће, просечно, моћи да купи 800 киловат-сати више - Ово тужно поређење не односи се на реалне трошкове производње електричне енергије, већ показује колико је Србија сиромашна земља.

У земљи где се се трећина струје добија из хидроцентрала и две трећине из термоцентрала је економски оправдано да је цена киловата шест до седам евроценти за разлику од тренутних 5,3 центи - тврди Слободан Ружић, директор предузећа за енергетску ефикасност „Енергу Савинг Гроуп“.

ЕПС није социјална установа

Економиста Саша Ђоговић каже да цена струје јесте најнижа у Европи, али да је друга ствар то што Србија има веома малу куповну моћ грађана. - Мала куповна моћ не може да буде оправдање за ниску цену струје, јер ЕПС није социјална установа. Држава треба да води социјалну политику, тако да они који немају новца буду уведени у социјалне карте - каже Ђоговић за “Блиц”.

Живковић: Запошљавање најскупља ствар у Србији

Бета

Председник Нове странке Зоран Живковић рекао је данас да запошљавање у Србији мора да постане јефтино јер су "најскупље ствари" у држави сада запошљавање и производња.

"Потребно је извршити озбиљне структурне реформе које су започете", рекао је Живковић на конференцији за новинаре.

Према његовим речима, држава мора да прекине одмах са покривањем дугова јавним предузећима.

"Држава је преузела милијарду и по дугова 'Путева Србије', а немогуће је да предузеће са највећом путарином у Европи послује са губитком", рекао је Живковић.

Према његовим речима, српска привреда је у претходној години остварила губитак од 62 милијарде динара од чега су јавна предузећа изгубила 54 милијарде, док је само "Србијагас" има губитак од 34 милијарде.

Председник Нове странке је казао на конференцији за новинаре да је 30.000 привредних друштва блокирано и да је велики број на путу да то постане, а да су од страних великих инвестиција остала само обећања.

Живковић је казао да плате морају бити растерећене од превеликих пореза и доприноса и да порези и доприноси на плате не смеју бити већи од 49 одсто, а да је тај износ данас између 64 и 72 одсто.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Drustvo/Leto-smrtno-opasno-za-radnike.sr.html>

Лето смртно опасно за раднике

Недавно су забележена три тешка инцидента на раду – два радника су погинула, а један је тешко повређен

Радник Лимских хидроелектрана погинуо је приликом редовног годишњег ремонта. Настрадао је од струјног удара у суботу – „на лицу места” – док је испитивао генератор. Искусни електричар Хидроелектране „Увац” имао је 47 година.

Дан раније, Тривуна Г. (43) из Гроцке, радника приватне фирме „МК Корона” из Лештана, убио је струјни удар. У једном делу фабрике мотора ДМБ у Раковици, нестало је струје. Радник је покушао да отклони квар на трафо-станици. Преминуо је неколико минута касније, у кругу фабрике.

Запослени у фирми „Фијат аутомобила Србија” Д.Д. (36), прошле среде је имао много више среће од својих колега. У штуром извештају се не наводе узроци његове повреде на радном месту због које је доведен у Ургентни центар у Крагујевцу са повредама ребара, плућа и стомака.

На наше питање да ли су инспекцијске службе обишле поменуте три локације и да ли има првих резултата истраге, директор Инспектората за рад Драгољуб Пеурача одговара да су инспектори рада одмах изашли на терен.

– Поводом смртног случаја у Раковици, инспектор рада ће предузети мере из домена надлежности инспекције рада. У случају трагичног догађаја код послодавца ПД Дринско-лимске хидроелектране „Увац” у Новој Вароши, инспектор рада ће записник о извршеном инспекцијском надзору, са свим списима предмета, предати јавном тужиоцу на даље поступање. Што се тиче тешке повреде на раду у „Фабрици аутомобила Србија”, решењем ће се наложити прописивање и доношење технолошког поступка везаног за складиштење пресерских алата. Ако буде основа за покретање прекршајног поступка, поднеће се одговарајући захтев Прекршајном суду – прецизира Пеурача.

Према подацима којима располаже Инспекторат за рад за 2012. годину, лето је најризичније доба када се повређују запослени.

– Инспектори рада су у 2012. извршили укупно 26 надзора поводом смртних повреда на раду, од чега 11 у летњем периоду. У прошлој години, инспектори рада су извршили укупно 13 надзора поводом тешких повреда на раду са смртним исходом, а у летњем периоду четири надзора са смртним исходом – каже Пеурача.

Инспекторат за рад, у време лета, када су екстремно високе температуре, препоручује свим послодавцима да организују примењују превентивне мере за безбедан и здрав рад на радним местима, а нарочито на радним местима која се налазе на отвореном простору, где се повреде и најчешће дешавају (грађевинарство, пољопривреда, копови...).

– У том периоду запослени не треба да буду изложени директно високој температури и сунчевом зрачењу. Треба им обезбедити довољне количине напитака, евентуално и просторије за расхлађивање и максимално смањити физичка напрезања. Препоручује се да се радови на отвореном не изводе од 11 до 16 часова, поготово ако су дневне температуре екстремно високе, изнад 35 степени – каже Пеурача.

Лане поднете 42 кривичне пријаве

На наше питање како се утврђује одговорност послодавца и да ли је у досадашњим инцидентима неки послодавац санкционисан и на који начин, Пеурача одговара да су инспектори рада у 2012. поднели укупно 1.034 захтева за покретање прекршајног поступка. Казне суновчане и крећу се између 800.000 до милион динара, ако је послодавац правно лице. Ако је реч о приватном предузетнику, казна се креће од 400.000 до 500.000 динара.

У случајевима када је утврђено, у складу са Кривичним закоником Србије, да постоји оправдана сумња да је лице починило кривично дело изазивања опасности због недостатка мера безбедности и здравља на раду, инспектори рада су подносили одговарајуће кривичне пријаве надлежним органима. У 2012. поднета су 42 захтева за покретање кривичног поступка.

А. Апостоловски

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Simpo-najveci-poreski-duznik.sr.html>

Симпо највећи порески дужник

Међу највећим обвезницима и фирма „Мера инвест” у власништву Марка Мишковића преко које су купована путарска предузећа

НАЈВЕЋИ ПОРЕСКИ ДУЖНИЦИ*

1.	Симпо – Врање 4,5 милијарди
2.	Мера инвест 784 милиона
3.	Фудбалски клуб Војводина 229,8 милиона
4.	Компанија Новости 228,9
5.	РХ центар Жубор – Куршумлија 217 милиона
6.	Зекстра – Земун 183 милиона динара
7.	Концерн Фармаком, Рудници и топионица Зајача 179,5 милиона
8.	Кошаркашки клуб Партизан 152,4 милиона
9.	Галеника 113,5 милиона
10.	Лука Београд 98,3 милиона
11.	Политика АД 58,2 милиона

*у динарима

Пореска управа Србије објавила је јуче спискове с именима највећих дужника на дан 30. 6. 2013. године међу којима су активна правна лица, предузетници, предузећа у реструктурирању или приватизацији, фирме у стечају, као и оне које су брисане из евиденције и којима је одузет ПИБ број.

„Симпо” из Врања, „Мера инвест” из Београда (фирма Марка Мишковића преко које су узимали кредите за куповину путарских предузећа) „Симекс” из Суботице, Медицински факултет из Ниша, „Вујић” – Ваљево, највећи су порески дужници међу активним правним лицима.

Дуг „Симпа” из Врања износи око 4,5 милијарди динара, а „Мера инвест” 784 милиона динара. Међу активним правним лицима је 227 дужника, а дуговања се крећу од 16,7 милиона до 4,5 милијарди динара.

Фудбалски клуб Војводина дугује око 229,8, Компанија „Новости” 228,9, РХ центар „Жубор” из Куршумлије 217, „Зекстра” – Земун 183, Концерн „Фаркамком” и Рудници–топионица Зајача 179,5, Кошаркашки клуб Партизан 152,4, „Галеника” 113,5, Лука Београд 98,3, и „Политика” а. д. 58,2 милиона динара.

Највећи дужници међу предузећима у реструктурисању су „Застава оружје” 5,9, „Застава аутомобили” нешто више од пет, РТБ Бор 2,5, „14. октобар” око 2,2, а „Јагодинска пивара” 2,15 милијарди динара.

На списку највећих дужника предузетника нашло се чак 1.000 оних који нису плаћали порез, а на првом месту је фирма „Дрвопласт” власника Драгана Чичића из Краљева с дугом од 118,7 милиона, „Зелена јабука” из Смедеревске Паланке 103, радња „Бени” из Нишке Бање 88 милиона динара. Увидом у списак јасно се види да су поред власника самосталних трговачких радњих највећи дужници – адвокати.

У Пореској управи кажу да се од многих дужника не могу наплатити доспеле обавезе. Рецимо предузећима у реструктурирању немогућа је принудна наплата, а код оних у стечају дуг се намирује из стечајне масе.

Код предузећа која су угашена, а која нису имала ни средства ни имовине из које би могли да се намире повериоци, па дуг остао ненамирен, нема ни могућности да се наплати, јер не постоји ни порески обвезник, нити имовина.

Што се тиче предузећа којима је одузет ПИБ, нека од њих су „фантоми” и „перачи”, а неким је ПИБ одузет привремено док не отклоне недостатке које им је Пореска управа наложила, објаснили су у управи.

Ј. Петровић

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Zastava-kamioni-ocekuju-pomoc-drzave.sr.html>

„Застава камиони” очекују помоћ државе

Партнери траже да се рашчисте односи са италијанским „Ивеком” који, изгледа, нема намеру да се врати у Крагујевац

Крагујевац – Нејасна ситуација са италијанским „Ивеком”, који је требало да дође у „пакету” са „Фијатом”, а онда запао у проблеме, недовољна техничка опремљеност, радници у поодмлакним годинама, слаба потражња на тржишту и беспарица која мучи Војску Србије, некада значајног партнера, све су то проблеми који годинама оптерећују „Застава камионе”. После фабрике аутомобила највеће предузеће некада јединствене целине Завода „Црвена Застава”.

И сам назив овог предузећа, основаног 1940. године, говори да је за крагујевачке камионције време стало, још почетком овог века, када је процес реструктурирања захватио целе „Заводе”. Највећи број фабрика из овог система је приватизован, али су „Камиони”, изгледа, заборављени. Влада Србије и Агенција за приватизацију као да су дигли руке од овог предузећа.

Просечна старост радника је 53 године, а због реструктурирања не можемо да запошљавамо нове, младе кадрове. Ако се нешто не предузме, „Камионима” прети биолошко одумирање – упозорава директор Ђорђе Несторовић, наводећи да се до 30. јуна 2014. до када би процес реструктурирања требало да буде завршен, мора пронаћи неко решење.

Куповином модерне машине за прецизну обраду репроматеријала и радом на новим теренским возилима за Војску Србију, у предузећу све чине да спасу фабрику. Две варијанте малих војних камиона већ су прошле сва испитивања, друге две се припремају, па се директор Несторовић нада да би ускоро из Министарства одбране могле стићи прве поруџбине.

– Својевремено смо разговарали о испоруци 1.400 камиона, али би за нас било добро да до краја ове године војсци испоручимо бар 50 – каже Несторовић, напомињући да је опремање наше војске предуслов да се „Камиони” појаве на неком страном тржишту.

У „Застава камионима” има нешто више од 700 радника, а према речима председника синдиката Горана Милетића, на списку за социјални програм је њих 120. Кад би држава имала новца, предузеће би, каже, напустило више од 200 запослених.

– Приликом конкурса за набавку камиона, наша јавна предузећа само што не упишу име добављача. Углавном су то стране фирме, а наши камиони испуњавају све стандарде. Конкурентни смо и са ценама – објашњава Милетић, наглашавајући да је највећи проблем, ипак, то што се „Ивеко” двоуми, иако је још увек власник око 33 одсто предузећа.

Према Милетићевим речима, „Ивеко” би морао да се изјасни да ли се враћа или не, пошто та нејасна ситуација отежава преговоре са другим заинтересованим компанијама.

Ако се „Ивеко” не враћа, онда то треба јасно да каже. Ми немамо другог избора, или да склопимо аранжман са неком другом фирмом или да нас држава потпуно преузме, па да производимо и одржавамо камионе за јавна предузећа – сматра председник синдиката.

Меморандум о разумевању Влада Србије потписала је са „Ивеком” у исто време кад и са „Фијатом”, 2008, али је у ишчекивању да се ова италијанска компанија изјасни о својим намерама, Агенција за приватизацију обуставила све преговоре са другим страним предузећима.

– Пропуштена је прилика да са „Ивеком” склопимо нови аранжман. Сада је та фирма у проблемима и није реално да се врати. Зато морамо да тражимо нове партнере. Разговарамо са једном другом компанијом из Италије, са предузећима из Турске и Кине, али сви они траже да се претходно рашчисте односи са „Ивеком” – каже директор Несторовић.

Држава више нема пара

„Застава камиони”, према акционом плану Владе Србије за окончање процеса реструктурирања, спадају у ону групу предузећа чија ће имовина бити понуђена на лицитациону продају, после чега следи стечај или ликвидација. Синдикат се не слаже са оваквом одлуком владе.

У Србији постоји 179 предузећа, са око 50. 000 радника, која се реструктуришу пуних 12 година. За њих, држава, мимо субвенција, годишње издваја 750 милиона евра (пензионо и здравствено осигурање, комунални рачуни, разни дугови...).

„Држава више нема пара да издржава та предузећа”, рекао је државни секретар у Министарству финансија и привреде Александар Љубић, који се јуче у Крагујевцу састао са представницима синдиката и директорима предузећа у реструктурирању из Шумадије.

Према његовим речима, држава не може да штити домаће произвођаче, попут „Застава камиона” или „Икарбуса”, пошто стране компаније захтевају да послују на слободном тржишту.

„Без слободног тржишта не можемо у ЕУ”, поручио је Љубић и додао да ће сви запослени у предузећима у реструктурирању која буду угашена добити 300 евра по години стажа.

У првом таласу, у стечај ће отићи 27 предузећа са око 750 запослених, рекао је Љубић, напомињући да би сва предузећа у реструктурирању одмах била блокирана, уколико би радници и други повериоци са извршним судским пресудама затражили да наплате своја потраживања.

„Држава не може да заштити предузећа у реструктурирања ако радници поднесу тужбу суду у Стразбуру, а овај доноси пресуду у њихову корист”, саопштио је државни секретар **Бране Карталовић**

Објављен списак од 227 активних фирми које нису измириле обавезе према држави

Ко су највећи порески дужници

АУТОР: М. Н. СТЕВАНОВИЋ

Београд - У врху списка највећих дужника који је јуче објавила Пореска управа налазе се фирме ухапшених бизнисмена и предузећа у којима је држава једини, већински или највећи појединачни власник. Убедљиво највећи дуг од 4,5 милијарди динара има Симпо АД где држава кроз Акционарски и Фонд за развој има укупно 35 одсто удела, док су остало мали акционари са мање од једног процента акција, а на листи је још неколико фирми из те групе - Симпо Декор, Симпо ШИК и Симпо Дрво.

Од државних фирми за порез дугује више јавних, најчешће комуналних предузећа из више градова, попут Лазаревца, Новог Сада, Великог Градишта, Врњачке Бање, Гроцке, Смедеревске Паланке Новог Пазара...

Међу дужницима су и фирме Мила Ђурашковића и Душана Боровице, али и познатих привредника попут Мирослава Богићевића, који је списку допринео са неколико фирми из Фармаком групе, затим Зекстра Драгана Ђурића, али и његов Ветеринарски завод због кога је доспео и на листу од 24 спорне приватизације, тако да му је пословање под лупом радне групе која се тим истрагама бави. У првих 50 је и већи број државних институција, попут Медицинског факултета из Ниша, дечјег вртића из Новог Сада, Завода за рехабилитацију из Куршумлије, Института у Винчи, затим спортска друштва - фудбалски клуб „Војводина“ и „Смедерево“, кошаркашки клуб „Партизан“, као и више здравствених установа. Од познатих имена, на списку су и предузећа Душана Ступара, Влада Дивца, Видоја Вујића, Милана Бека...

Далеко иза првопласираног Симпа, на другом месту листе пореских дужника са 784 милиона је Мера инвест Мила Ђурашковића, који се налази у притвору, а оптужница га терети да је управо преко те фирме са Мирославом и Марком Мишковићем извлачио новац из приватизованих путарских предузећа. Симекс из Суботице са неизмиреним обавезама од 615,5 милиона је на трећем месту, а за њим следи Јавно комунално предузеће из Лазаревца са дугом од 461 милиона и БД Агро, акционарско друштво са неизмиреним обавезама од 344 милиона динара. Са 322 милиона динара дуга прати их Дунав група агрегати, предузеће Душана Боровице, који је у два наврата хапшен, једном прошлог лета због корупционашке афере са локалном самоуправом, а други пут почетком ове године због сумњивих послова са Развојном банком Војводине, код које је без валидних гаранција подигао чак 45 кредита у укупном износу од 25 милиона евра. Више његових предузећа је на списку дужника Пореске управе.

Од познатих фирми више од 300 милиона дугује и компанија Вујић из Ваљева, ту је Компанија Новости са обавезама од 229 милиона, затим грађевинска предузећа Комграп са 222 и Ратко Митровић са 177 милиона. Високо на листи, са дугом од 139 милиона је Универзал холдинг Душана Ступара, који је такође био хапшен у оквиру истрага о спорним приватизацијама, а због сумње да је са литванским партнерима извлачио капитал из панчевачке Азотаре, која се са

79 милиона дуга такође налази на списку дужника. На дну лествице од 50 највећих дужника је и фирма Лароучи вода Влада Дивца, која дугује 133 милиона. Подсетимо, реч је о некадашњој фабрици Вода вода коју је основао Војин Ђорђевић, али је под до сада судски неразјашњеним околностима прешла у власништво познатог кошаркаша. Иначе, фабрика већ месецима не ради а радници нису примили зараде још од децембра прошле године.

И државна фармацеутска кућа Галеника дугује 113 милиона али и приватизована Лука Београд, Милана Бека, која се са дугом од 98 милиона нашла се неге око 80-ог места на списку.

Активни и неактивни

Пореска управа је ове године раздвојила спискове највећих дужника, тако да је посебна листа од 227 ставки са активним правним лицима код којих је могућа наплата потраживања. Списак правних лица код којих се дуг измирује из стечајне или ликвидационе масе броји 597 фирми, у реструктурирању, где по закону није могућа принудна наплата је 163 предузећа, 162 фирме су брисане из регистра и без имовине, док је посебно дата листа предузећа којима је одузет порески број. Код неких од њих се очекује да власник уклони недостатке због којих је примењена та мера, док се већина са тог последњег списка сматра фантомским или „фирмама-перачима“.

Danas.rs

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/poslodavci-traze-fleksibilnije-trziste-rada>

Послодавци траже флексибилније тржиште рада

Највеће препреке у раду послодавцима у Србији представљају поједине одредбе Закона о раду везане за висину отпремнина и трајање запошљавања на одређено време, речено је данас на проширеној седници Одбора Скупштине Србије за привреду, регионални развој, трговину, туризам и енергетику.

Оцењено је да и висина пореза и доприноса, такође, представљају суштинске препреке даљем запошљавању и расту плата. Представници Уније послодаваца сматрају да би изменама Закона о раду требало предвидети да се отпремнине за технолошке вишкове исплаћују само за радни стаж проведен код последњег послодавца, а не за све године рада.

На представљању истраживања "Ставови послодаваца о пословном окружењу", које су спровели Унија послодаваца и консалтантска кућа ЦЕФЕ Србија, указано је и да разлика у висини бруто и нето плата представља главну препреку у новом запошљавању и повећавању зарада.

Генерални секретар ЦЕФЕ Србија, Александар Стевановић, рекао је да, према истраживању, око 80 одсто послодаваца наводи да ће уколико се нешто не учини на тој разлици у висини плата морати да отпуштају или неће моћи да запошљавају нове раднике. Као проблем је навео и то што се у већој мери не запошљавају старије особе. Додао је да је истраживање показало да послодавци сматрају да постоји велики број "скривених" намета који "коштају" отварања нових радних места, као и да не постоји поверење између приватног и јавног сектора.

Потпредседник Уније послодаваца, Горан Ковачевић, навео је да у сектору трговине у Србији предстоји укрупњавање и да то отвара питање како обезбедити да на тржишту послују и велики и мали и средњи трговци. Он је указао да је малопродајно тржиште широке потрошње ограничен ресурс, вредан више милијарди евра, и да ће онај ко буде контролисао тај ресурс имати значајан утицај и на производњу у Србији. Ковачевић је указао да је у последње четири године забележен пад промета у трговини Србије, и да је тај пад највиши у односу на земље у окружењу.

У 2008. години било је укупно 100.233 трговинске продавнице, а 2012. година завршена је са 90.305, што представља пад од 9, 9 одсто, навео је он. Представници Уније послодаваца Србије указали су и да је проблематично што радници нису мотивисани нити адекватно плаћени за свој рад.

Чланови одбора изнели су различита мишљења о потреби измена Закона о раду – док једни сматрају да је потребан закон који ће омогућити лакше отпуштање, али и лакше запошљавање, други су оценили да о томе не треба ни размишљати у време када се инвеститорима дају подстицаји да би запошљавали.

Шеф посланичке групе УРС-а Владимир Илић оцени је да би без икаквог одлагања требало донети најлибералнији могући закон о раду, као и да би требало размишљати о смањењу пореског оптерећења на зараде. Илић је истакао и да је структура запослених у Србији катастрофална, да од 1,7 милиона запослених 700.000 ради у јавном сектору, 800.000 до 900.000 код приватних послодаваца за плату, и има око 200.000 предузетника.

Посланик СДПС-а Владимир Маринковић рекао је да се не слаже са тезом да би измене Закона о раду довеле до лакшег запошљавања јер она нема утемељење у пракси, и да о томе не треба дискутовати.

Посланик групе Заједно за Србију Бошко Ристић нагласио је да би држава требало да створи једнаке услове пословања и за компаније у приватном и државном сектору, посебно у поступку контроле уплата, како се не би дешавало да државна предузећа буду највећи дужници. Он је оценио и да би држава подстицајном политиком требало да обезбеди услове да инвеститори нађу интерес да преместе своје пословање и у неразвијене делове Србије.

Посланици су навели и да је сива економија „рак рана“ српске привреде, али да би требало обратити пажњу и на „унутрашњу“ сиву економију, односно чињеницу да поједини послодавци исплаћују део зарада у готовом, а делом преко рачуна.

(Танјуг)

Подршка Владе предузећима у реструктурирању

ТРСЕНИК – У посети ХК“Прва петолетка“ били су Мишела Николић, помоћница у Министарству финансија и привреде и Александар Љубић, државни секретар у овом министарству.

Они су у просторијама компаније одржали састанак са руководством и представницима самосталних синдиката ИМК „14. октобар“ и компаније „Прва петолетка“. Састанку су присуствовали заменица директора Агенције за приватизацију Оливера Аранђеловић, председник Самосталног синдиката металаца Србије Зоран Вујовић, Миленко Ђурчић, председник самосталног синдиката за регион Централна Србија. На састанку су представници Министарства представили Акциони план за предузећа у реструктурирању.

„Акциони план, који је Влада усвојила, предвиђа четири групе предузећа уз пуно уважавање специфичности сваког од њих. Прва група су предузећа која ће у наредном периоду отићи у стечај, јер они представљају празне чауре некадашњих предузећа, чија имовина је продата или представља она предузећа која већ деценију немају никакву пословну делатност. Друга група предузећа су она предузећа која ће у наредном периоду бити понуђена на продају. Међу тим предузећима су управо „Петолетка“ и „14. октобар“, чија ће имовина углавном бити понуђена у наредном периоду и та предузећа ће, надамо се, наћи партнера. Наравно уколико та предузећа не буду нашла стратешког партнера чак и за минималну цену, таква предузећа ће свој пут у приватизацију наћи кроз стечај. Трећа група предузећа су она која данас послују добро. Али она имају неке „историјске“ проблеме, који су стари и по пар десетина година и управо кроз програме реорганизације, покушаћемо да договоримо са повериоцима и да помогнемо тим предузећима да она буду још успешнија у наредном периоду. Четврта група су предузећа са одређеним специфичностима, која запошљавају инвалиде и она са територије Косова и Метохије и простора бивших југословенских република. То су предузећа за која ћемо у координацији са ресорним министарствима изнаћи решење. Оно што је битно код ових предузећа је да у њима не ради велики број људи и таквих предузећа је много мање“, рекао је Љубић.

„Данашњи састанак је био врло оперативан. Влади и Министарству је потребна сарадња компанија и синдиката. Оно што јесте битно је да је Влада донела одлуку да се социјално одговорно понаша према овим предузећима и усвојила је социјални програм који предвиђа 300 евра по свакој години стажа за све запослене и то важи за све запослене, што је наишло на одобравање синдиката. Ово се односи на предузећа која ће отићи у стечај, као и она предузећа која ће бити приватизована, а чији радници не желе или неће бити у могућности да пређу код новог послодавца. Новац за то је обезбеђен у ребалансу буџета и ми ћемо у неком наредном периоду кренути у реализацију тога“, закључио је Љубић.

Председник Синдиката металаца Зоран Вујовић рекао је да је процес реструктурирања озбиљан и дуготрајан посао, од кога синдикалци очекују да ће донети добро радницима: „Очекујемо да се заврши тако што ће доста предузећа наставити да ради, да запошљава нове људе, да нађе стратешке партнере и да ће што мање предузећа отићи у стечај и што мање радника остати без посла. Од надлежног министарства очекујемо да са представницима сваког од предузећа разговара о судбини тог предузећа и радника и да се заједно договоре шта је за њих најбоље. Тражили смо озбиљније залагање за уплаћивање здравственог осигурања, јер многи радници немају оверене здравствене књижице зато што та предузећа нису у могућности да уплате осигурање.

Представници Министарства су нам рекли да су спремни на такве разговоре и ми ћемо вршити периодичне анализе докле се стигло са тим разговорима.“

Ребалансом буџета држава је обезбедила 3,7 милијарди динара за финансирање социјалних програма радника предузећа у реструктурирању.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2013&mm=07&dd=17&nav_id=733541

Без плате ради више од 50.000 људи

ИЗВОР: ДАНАС

Београд -- Да у Србији није тако висока стопа незапослености и да сви који раде примају плате, просечна зарада од 41.821 указивала би да се овде релативно пристојно живи.

Али, од релативно пристојног живота грађане овде одваја много тога. Сваки трећи човек не ради, између осталог више од 50 одсто младих, а од 1,7 милиона запослених има 50.000 оних који раде, а не примају плату већ годинама, пише Данас.

Међутим, према подацима синдиката, та цифра се увећава за још 100.000 оних који раде, а зараду чекају по неколико месеци до годину дана.

"Тих 50.000 запослених не примају плате годинама, и то су углавном они који раде у предузећима у реструктурирању или онима чији су рачуни у блокади" - напомиње Ранка Савић из Асоцијације слободних и независних синдиката.

Она каже да према подацима које они имају, а који су прилично тачни, има још 100.000 оних који нередовно примају зараде. Савићева истиче како у Србији има 36.800 радника који примају мање од минималца, а да је према званичним статистикама 300.000 оних који могу да рачунају само на минималну зараду.

"Можемо ли онда оне који раде, а не примају плату годину дана назвати запосленима" - пита се Милан Кнежевић из Асоцијације малих и средњих предузећа. Стопа незапослености сасвим сигурно би скочила и до 35 одсто када бисмо све запослене који не примају плате урачунали у ту категорију. То би било сасвим логично, јер само поседовање радне књижице, без плате и уплаћених доприноса, тешко да се може назвати запосленошћу.

Кнежевић тврди да у Србији има 40.000 људи који не примају редовно плате, а да на списку оних који не примају плате дуже од шест месеци има сигурно 80.000 запослених. „Само у Јумку имамо 1.600 радника који од августа прошле године нису примили плату. А и то што примају мање је од законског минимума“, напомиње Кнежевић.

Он каже како је структура социјалног јада у Србији таква да имамо оне који раде, оне који раде а не примају плату и оне који не раде и немају никаква радна права. Раст просечне плате, сматра Кнежевић, само је привид јер највећи број оних који остају без посла су са најмањим примањима.

„Логично је да када без посла остану они који зарађују најмање, остану они са већим платама који подижу просек. На крају, схватите да она уопште није мерило како се живи у Србији“, истиче наш саговорник. Кнежевић каже да је држава на неки начин дала рајски статус технолошким вишковима јер они, након што остану без посла, примају наредних годину дана новац од државе и притом могу да раде у сивој зони.

Драгољуб Рајић из Уније послодаваца тврди за Данас да се често лицитира са цифрама од 40.000 па све до 80.000 запослених који не примају плате, а раде, али и да су синдикати на разним округлим столовима често говорили о томе да таквих радника има и више од 100.000. „То су углавном запослени у предузећима која су у државном власништву, а нису део државне управе, онима која су у реструктурирању или она која су прошла кроз неуспешне приватизације“, напомиње Рајић.

О ситуацији на тржишту рада можда довољно говори и последња Анкета о радној снази, са подацима из априла ове године, да су запослена 2,2 милиона, а радно неактивна чак 3,2 милиона, не рачунајући децу млађу од 15 година, која, подразумева се, не раде. Забрињавајућих података из ове анкете је доста, а између осталих, и тај да је од та 3,2 милиона, чак 2,1 милион неактивних који не желе да раде и то из различитих, мање или више оправданих разлога.

Осим тога, најдужи је списак оних који посао траже дуже од 10 година, таквих је 16,8 одсто, потом следе они који на посао чекају две до четири године (15,6 одсто). И док у Пореској управи на питање да ли имају податке за колико запослених послодавци уплаћују доприносе кажу за Данас да је „са аспекта наплате дужник послодавац“, у Министарству рада, запошљавања и социјалне политике истичу да није мали број послодаваца који запошљавају већи број лица, а да већ дужи период не могу да исплате ни зараде запосленима нити да уплате доприносе. Инспекција рада тако располаже подацима које је прикупила током контрола на терену. „У првих шест месеци имали смо 17.986 инспекцијских надзора и донето је 2.906 решења о отклањању утврђених повреда Закона о раду, а од тог броја 703 решења се односила на отклањање утврђених неправилности код исплате зарада за све категорије запослених, укључујући труднице и породиље“, истиче директор Инспектората рада Драгољуб Перуача.

Инспекцијским надзором, напомиње он, утврђује се да ли послодавац исплаћује запосленима зараду у роковима утврђеним општим актом или уговором о раду, а најмање једном месечно и то најкасније до краја текућег месеца за претходни месец. Када је у питању неисплаћивање зарада, које траје више година, а рачун послодавца је у блокади, Перуача каже да је савет инспекције запосленима да покрену спор пред судом, прекину ток застарелости и на тај начин по добијању правоснажне пресуде суда омогуће себи наплату неисплаћених зарада.